

РЕШЕНИЕ

№ 3541

гр. Варна, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Моника Жекова

при участието на секретаря Христина Ив. Х.а
като разглежда докладваното от Моника Жекова Гражданско дело № 20213110117776 по описа за 2021 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба предявена от **ищцата Н. К. К., ЕГН *****, с адрес : ***, чрез процесуален представител адвокат от АК Варна - Й. А., със съдебен адрес : *** против ответното дружество ЗАД „Д. Ж. И. З.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Изпълнителните директори Ж. К. и Б. И. , с правно основание на иска чл. 432, ал. 1 КЗ и цена на частично предявения иск 20,00 лв. от общо 695,85 лв.**

Отправеното до съда искане с исковата молба съгл.чл. 127, ал. 1, т. 5 ГПК, съобразно уточнението от 22.12.2021 г. е: да бъде постановено Решение, по силата на което ответното дружество да бъде осъдено да заплати на ищцата сумата от 20,00 лв. (формирана както следва: предна броня 3,00 лв., преден ляв калник 3,00 лв. , декоративна решетка под ляв фар 6,00 лв. , камера и тониране 8,00 лв.) представляваща частичен иск от остатъка в размер на 695,85 лв., формирана както следва : предна броня 280,00 лв., преден ляв калник 300,00 лв. , декоративна решетка под ляв фар 45,85 лв., камера и тониране 70,00 лв., представляваща **застрахователно обезщетение за нанесени имуществени вреди на л.а. „****“, с рег. № **** , причинени в резултат на реализирано на 27.12.2020 г. ПТП в гр.Варна, на паркинга на магазин „****“, което ПТП е реализирано по вина на водача на л.а. „****“, с рег. № ****, застрахован по Договор за гражданска отговорност № 30/120003339965, със срок на действие 05/12/2020 г. - 04/12/2021 г. при ответното дружество, ведно със **законната лихва** от датата на подаване на исковата молба в съда - **13.12.2021 г.** до окончателното изплащане на сумата .Ищцата претендира и заплащане на сторените по делото разноски.**

В исковата молба са изложени твърдения, че на 27.12.2020 г., около 11:32 ч., в гр. Варна, на паркинга на магазин „****“, К. В. при управление на л.а. „****“ с рег. № **** блъснал собствения на ищцата Н.К. л.а. „****“ с рег. № ****. Според ищцата ПТП настъпило при следните обстоятелства : На 27.12.2020 г., около 11:32 ч., на паркинга на магазин „****“ Н. К. установила, че неизвестно лице увредило собствения ѝ автомобил /посочен по-горе/, а след преглед на камерите се

установило, че К. В., управлявайки на заден ход л.а. „****“ с рег. № *** блъснал автомобила на ищцата . За настъпилото ПТП сочи ищцата, че бил съставен протокол за ПТП, като виновен за произшествието бил посочен водача на л.а. „****“, а причина за настъпване на ПТП - то, че водачът на л.а. „****“ при движение на заден ход блъснал паркирания л.а. „****“ с рег. № *** и напуснал ПТП – то.

Л. а. на виновния водач сочи ищцата, че бил застрахован по застраховка „Гражданска отговорност „ при застрахователна компания „З. Д. Ж. И. З.“ АД със срок на действие 05.12.2020 г . - 04.12.2021 г., която полица действала към датата на ПТП - то. На 07.10.2021 г. ищцата заявява, че уведомила застрахователя на виновния водач за настъпилото ПТП, като същият извършил оглед на л. а., изготвил снимков материал и състави опис заключение на щетите. В опис като увредени детайли били посочени: предна броня, преден ляв калник и декоративна решетка под ляв фар. Ищцата сочи, че като обезщетение получила сумата в размер на 201,55 лв., като този размер много изненадал ищцата, т.к. не можел да покрие щетите. Във връзка с настъпилите щети ищцата твърди, че направила проучване в няколко сервиза , занимаващи се с ремонт и възстановяване на увредени автомобили колко ще ѝ струва ремонта и установила, че сумата необходима за възстановяване на л.а. възлиза на **897,40 лв.** Ищцата счита още , че ответникът неправилно определил съгласно нормативната уредба дължимото застрахователно обезщетение, поради което и за нея бил налице правен интерес от предявяване на настоящия иск . Предявеният пред РС Варна иск, ищцата пояснява, че е заведен на осн. чл. 115, ал. 2 ГПК, съгласно който иските за обезщетяване по КЗ на увреденото лице срещу застраховател се предявяват пред съда, в чийто район към момента на настъпване на застрахователното събитие се намира настоящият или постоянния адрес на ищеца или по местонастъпване на застрахователното събитие.

Съгласно нормата на чл. 127, ал. 5 ГПК ищцата на стр.2 -ра от исквата си молба е посочила **банкова сметка**, по която желае да ѝ бъде изплатено застрахователното обезщетение, предмет на осъдителния иск. В подкрепа на искането си и твърденията си ищцата е направила доказателствени искания. С уточнителна молба ищцата , чрез процесуалния си представител е прецизирала петитума на иска, като е навела и уточненията как се образува цената на частичния иск от 20 лв. (л.11 от делото).

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК ответното дружество, чрез адв. А. К. от САК е депозирало писмен отговор на исквата молба.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е предявил и обратен иск (производството по който **обратен иск е прекратено**, като е **отменено и привлечането на ТЛП** на страната на ответника) поради което и съдът се спира на относимите към предявения от ищцата частичен осъден иск твърдения и доказателствени искания на ответника, без тези касаещи обратния иск .

Ответното дружество не оспорва, че МПС „*** ****“ с рег. № ***, собственост на Р. В. Р., ЕГН *****, управлявано от К. В. Р., ЕГН ***** е било застраховано по задължителна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите при ЗАД „Д. Ж. И. З.“ АД, със застрахователна полица № BG/30/120003339965, със срок на валидност от 05.12.2020 г. до 04.12.2021 г., валидна към момента на настъпване на застрахователното събитие .

Сочи се в отговора на искова молба, че при ответника е била заведена щета № 0801 - 005889/2021 - 01 , а след направена оценка и анализ на щетата на собственика на увреденото МПС било изплатено застрахователно обезщетение от ответника в размер на 201,55 лв. Т. е. твърди ответника, че с плащането на горната сума бил направил и обичайните разходи в размер на 15 лв. - ликвидационни разноски, а освен тази сума срещу ответното дружество бил предявен иск от пострадалото лице Н. К., с който същата искала да ѝ бъде заплатена сума от още 695,85 лв. - представляваща остатък до пълната сума за обезщетяване на претърпените от нея вреди, както и законната лихва. Плащане от страна на К.Р. към ответника се твърди в отговора на искова молба, че липсва.

В отговора на искова молба ответникът не е оспорил факта на настъпване на застрахователното събитие , като сочи, че е бил съставен КП за ПТП № 1013488/26.5.2021г., издаден от компетентните държавни органи при СПП при ОД МВР Варна при и по повод изпълнение на изпълнение на служебните ѝм задължения, като било взето административно

отношение съгласно чл.5 , ал.1 т. 1 ЗДвП с Акт ГА № 353199 и съгл. чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП с Акт ГА № 353199.В КП било отразено, според ответника, по надлежните форма и ред, че причините за произшествието се дължат по вина на водача на МПС „*** *** „, а именно К. В. и в КП било безспорно установено, че в качеството си на виновен водач Кр.В. напуснал мястото на ПТП преди пристигане на органите за контрол на движение по пътищата. Съгл. чл.125 от ЗДвП, вр. чл.123 от ЗДвП, вр. Наредба № 13- 41 /12.1.2009 г. твърди ответника, че посещението на органите на ПП - МВР на мястото на ПТП било задължително,т.к. съгл. чл.123 ЗДвП - когато при произшествието са причинени имуществени вреди и ако между участниците в ПТП има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него - те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за ПТП, а когато липсва съгласие между участниците в ПТП относно механизма на ПТП се прилага нормата на чл.125 ЗДвП.

Двустранен констативен протокол за ПТП, твърди ответника в отговора на искова молба, че не е съставен между К. Р. и увреденото лице.

Позовавайки се на доказателствената сила, която има съставения за случая констативен протокол за ПТП от компетентните длъжностни лица, ответникът извежда извод, че механизмът на ПТП, противоправното поведение и напускането на мястото на ПТП от К. Р., се явяват безспорно доказани.В подкрепа на изложеното в отговора на искова молба ответникът е направил доказателствени искания.

В проведеното открито съдебно заседание ищцата представлявана от адв.А. желяе съдът да уважи предявения иск съгласно допуснатото по реда на чл.214 ГПК изменение в о.с.з. от 21.10.2022 г. и осъди ответника да заплати претендираната сума, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, желяе се и присъждане на сторените по делото разноски .

Представител на ответното дружество не се явява в откритото съдебно заседание, но депозира писмено становище , постъпило по електронната поща на РС – Варна- молба с вх.рег. № 72411/21.10.2022 г. от адв. К. - пълномощник на ответното дружество, се желяе отхвърляне на предявения иск като неоснователен и недоказан, а в условията на евентуалност, ако съдът го намери за основателен, то се желяе да не бъде уважаван в пълния му претендиран размер. Желяе се предоставяне на подходящ срок за писмена защита. Представен е списък по чл. 80 от ГПК, а в случай, че ищцовата страна представи такъв, е обективизирано възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Видно от протокола от откритото съдебно заседание , съдът е допуснал , **на основание чл. 214, ал. 1 от ГПК, изменение на предявения иск частичен иск с цена 20,00 лв. (двадесет лева), остатъка в размер на 695,85 лв. , като същият се счита за предявен** от датата на подаване на исковата молба -13.12.2021 г., за сумата от **500,50 лв. (петстотин лева и петдесет стотинки) - окончателен иск**, формирана като разлика между стойността на ремонта за нанесени имуществени вреди на л.а. „***“, с рег. № ***, причинени в резултат на реализирано на 27.12.2020 г. ПТП в гр.Варна, на паркинга на магазин „***“, в размер на **702,05 лв. и сумата от 201,55 лв. - платено извънсъдебно обезщетение от ответника, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда - 13.12.2021 г., до окончателното изплащане на сумата.**

Съдът, след като взе предвид представените по делото доказателства - по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА :

ВРС е сезиран с осъдителен ,първоначално заявен частичен иск ,изменен в окончателен размер, квалифициран от съда с доклада по делото по чл. 432, ал. 1 КЗ, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД . Предявеният първоначално частичен иск е изменен в окончателен, като е изменението е допуснато в проведеното първо и единствено открито съдебно заседание . С доклада по делото съдът е разпределил тежестта на доказване както следва: Съгласно общата

норма на чл. 154 ГПК за разпределение на доказателствената тежест, съдът е указал на страните, че всяка страна следва да установи и докаже фактите и обстоятелствата които твърди и черпи за себе си положителни права. **В тежест на ищцата** съдът е възложил да установи и докаже наличието на валиден договор за застраховка „Гражданска отговорност“, сключен между ответника - застраховател и виновния водач, противоправното действие на водача, причинените имуществени вреди по лекия автомобил на ищцата и техния размер, както и причинната връзка между противоправното поведение на деликвента и вредите. **Ответникът е следвало да докаже** правопогасяващия на факт на който се позовава -плащане на застрахователното обезщетение. В тежест на ответника съдът е възложил да установи и докаже и други правопогасявани и правоотлагащи факти и обстоятелства, вкл. и възражения против размера на претендираните от ищцата щети .С доклада по делото съдът е отделил и фактите и обстоятелствата, които са безспорни между страните .

Съгласно нормата на чл.146 ал.1 т.4 и т.5 ГПК съдът е обявил на страните, че **не е спорно по делото наличието на валидно застрахователно правоотношение** към датата на застрахователното събитие по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ между виновния водач на л.а. и ответника - застраховател; **факта на настъпване на ПТП, механизма на ПТП, причиняването на имуществени щети по л.а. на ищцата,**както и факта, че по повод застрахователното събитие ответникът – застраховател е заплатил на ищцата застрахователно обезщетение в размер на **201,55 лв. С протоколно определение постановено по реда на чл.252, чл.253 ГПК съдът е допълнил доклада по делото** , като е приел **за безспорно** между ищцата Н. К. и ответното дружество ЗАД „Д. Ж. И. З.“ АД, че **ответното дружество е изплатило на ищцата застрахователно обезщетение, като се е водило от разпоредбите, визирани в Наредба № 24 за задължителното застраховане, методиката към същата**, а ищцата оспорва твърденията на ответника за това, че това изплатено и получено обезщетение е достатъчно да покрие реалните щети по лекия автомобил.Именно допълването на доклада в горния смисъл е мотивирало съда да остави без уважение искането на ответника за допускане на допълнителна СТЕ , която да даде отговор на въпроса какъв би бил размера на сумата необходима за отремонтване на л.а. на ищцата, при прилагане на методиката на застрахователя и Наредба 24 .

При така изложеното по –горе, съобразно допуснатото изменение по реда на чл.214 , ал.1 ГПК се налага и извод, че спорът между ищцата и ответното дружество се свежда до това дължи ли ответника – застраховател на ищцата сума от **500,50 лв. (петстотин лева и петдесет стотинки)** – **претендирана от Н.К. за заплащане** като разлика между стойността на ремонта за нанесени имуществени вреди на л.а. „****“, с рег. № ***, причинени в резултат на реализирано на 27.12.2020 г. ПТП в гр.Варна, на паркинга на магазин „****“, в размер на **702,05 лв.** и сумата от **201,55 лв.** - платено извънсъдебно обезщетение от ответника.

За да даде правилен отговор на спорния по делото между страните, съдът след съвкупен и поотделен анализ на събраните писмени и гласни доказателства и заключението по допуснатата САТЕ , приема за безспорно установено и доказано следното :

На 27.12.2020 г. ищцата Н. К. паркирала на паркинг на магазин „*** „ във Варна лекия си автомобил „*** „ с рег. № *** .На същата дата и място водачът на л.а. „*** ****“ с рег. № *** - К. В. Р., при извършване на маневра с промяна на траекторията на движение на заден ход, ударил паркирания л.а. „*** „с рег. № ***.

Съгласно заключението на вещото лице по допусканата и приобщена по делото САТЕ Ал.В. (л. 238 - 143) за л.а. „*** **** “, управляван от Кр.Р. ударът е бил в задната част на автомобила, а за л.а. „****“, собственост на ищцата – ударът е бил в предната лява част на автомобила . Този извод вещото лице е направило на база данните в съставения протокол за ПТП, в който са посочени видими щети по двете МПС, съответно за л.а. „****“ „деформация задна част „, а за л.а. „*** „, деформация предна лява част „.

Изяснено е по делото , въз основа на писмените и гласни доказателства, заключението по допуснатата САТЕ, че след удара водачът на л. а. „****“ заедно с автомобила напуснал местопроизшествието, съставен бил Протокол за ПТП № 1013488 от служител на ОД МВР Варна , а след това бил уведомен и застрахователя , служител при който след направен оглед на лекия

автомобил на ищцата съставил Опис – заключение по щета на МПС , а в резултат на удара са били нанесени материални щети и по двете моторни преводни средства.

Съпоставяйки уврежданията на л.а. „*** „ с рег. № *** , описани от застрахователя в Опис – заключение по щета и видими на представения снимков материал , автоекспертът Ал.В. дава заключението в допуснатата и приобщена по делото САТЕ, че реалния и възможен механизъм на настъпване на застрахователното събитие е пряк контакт между две превозни средства , докато едното е в паркирано състояние и другото извършва маневра с промяна на траекторията си на движение на заден ход .

Съдът приема за установено, че именно при застрахователното събитие от 27.12.2020 г., по автомобила на ищцата са били причинени имуществени щети, констатирани и описани от служител при ответника , изразяващи се в увреждане на : предна броня (ремонт на степен 2 и боядисване) преден ляв калник (ремонт на степен 1 и боядисване) , декоративна решетка под ляв фар (подмяна). Този извод се налага от приобщения по делото опис – щета и от САТЕ . Спорният по делото въпрос между страните е какъв е размера на щетите по л.а. на ищцата и заплатено ли е в пълен размер застрахователно обезщетение от ответника на ищцата. Видно от заключението на в.л. Ал.В. и разпита на вещото лице, сумата необходима за възстановяване на щетите по л.а. на ищцата възлиза на точно 702,05 лв.

Заключението на в.л. В. в т.2 от САТЕ е, че общата стойност на щетите по автомобила на ищцата възлиза на 702,05 лв. , като този извод вещото лице е направило след като е взело предвид стойността на ремонта по средни пазарни цени към датата на произшествието, като при определяне на средната пазарна цена на труда е ползвало цената, предлагана в сервиси отговарящи на съвременните изисквания за качество, а именно притежаващи европейски сертификат за качество ISO 9001: 2008, както и сервиси, които не притежават европейски сертификат за качество ISO 9001: 2008. Въз основа на ценовите листи за резервни части , представяни от „*** „, „*** „, и „*** „ , – (сервисите които предлагат резервни части) , при посочване на сервисите притежаващи европейски сертификат за качество ISO 9001 : 2008 при цени на труда както следва „***“ 54 лв. с ДДС за 1 нормочас, „*** „, 45,60 лв. за 1 нормочас, „*** „, 32,88 лв. с ДДС за 1 нормочас, както и сервисите които не притежават този сертификат „*** „, - 20 лв. с ДДС за 1 нормочас, „*** „, 16,80 лв. с ДДС за 1 нормочас , „*** „, – 14,40 лв. с ДДС за 1 нормочас, вещото лице е изчислило средна пазарна цена на труда от 30,00 лв. за един нормочас . В САТЕ , в т.2 (л.140) в позиции 1, 2 , 3 , 4 , за отремонтване на предна броня , калник преден ляв, решетка декоративна под фар ляв , а и общи операции вещото лице поотделно е посочило необходимите суми за отремонтване на л.а. на ищцата - общо за предна броня 349,06 лв., общо за калник преден ляв 263,26 лв., общо за решетка декоративна под фар ляв 14,73 лв. и общо за общите операции 75,00 лв., като при събиране на четирите стойности се получава сумата от 702,05 лв. При определянето на крайната сума нужна за отремонтване на л.а. вещото лице е съобразило и посочило в позиции от едно до четири по т.2 на САТЕ нормовремената съобразно пазарно проучване, цената на автобоя комплект 0,180 л. за един основен детайл , средна пазарна цена на автобоя комплект 294,00 лв. с ДДС , допълнителни материали в размер на 80% от основните материали за един детайл.

В т.3 от САТЕ вещото лице е направило заключението , че уврежданията, които са установени по автомобила (на ищцата) при извършения оглед от представител на застрахователя са в предна лява част на автомобила, в зоната на удара и са в следствие на деформация и изместване на увредени детайли. При съпоставяне на механизма на произшествието, описан в протокол за ПТП , скицата в протокол за ПТП и установените увреждания , вещото лице заключава че е налице **причинно – следствена връзка** между процесното ПТП и настъпилите вреди за л.а. „***“ с рег. № *** и е възможно същите да са причинени по степен от настъпилото ПТП.

В разпита си пред съда вещото лице поддържа заключението си, като на поставени конкретно въпроси и от съда отговаря, че действително предвидените нормовремена за отремонтване на дадена щета се определят по Наредба 24 , но се различават от пазарната цена и обстановка , а свидетелските показания (показанията на свидетеля А. И. И.- събрани в същото о.с.з, при изслушване на вещото лице) потвърждават заключението на вещото лице .

Описаната по-горе фактическа обстановка възприета и от съда и от в.л. Ал.В. се установява на база съвкупния и поотделен анализ на писмените доказателства : **представените с исковата молба** заверени копия на: свидетелство за регистрация част I № 011033389; протокол за ПТП № 1013488/26.05.2021 г.; опис-заключение от 07.10.2021 г.;приобщените по делото и изискан от Сектор ПП ОД МВР Варна заверени копия на всички документи относно настъпилото на 27.12.2020 г. ПТП : Акт № 353199/26.05.2021 г. за установяване на административно нарушение; сведение от 26.05.2021 г.; декларация от 17.03.2021 г.; докладна записка от 13.05.2021 г.; справка за пътуване за периода от 01.06.2020 г. до 09.05.2021 г. за К. В. Р.; справка за история на регистрацията на търсещо работа лице за К. В. Р.; писмо от Сектор „Пътна полиция“ до Началника на РУ Девня; сведение от Н. К. от 13.01.2021 г.; декларация от 03.02.2021 г.; обяснения от 03.02.2021 г.; сведение от Г. К. от 03.02.2021 г.; застрахователна полица № BG/30/120003339965/04.12.2020 г.; докладна записка от РУ - Девня; докладна записка от 13.01.2021 г.; жалба от Н. К., както и от разпита на св. А. И. И., служител в Сектор „Пътна полиция“ - „младши автоконтрольор“ , съставил протокола за ПТП № 1013488/26.05.2021 г. и схемата към протокола, както и Акт № 353199/26.05.2021 г. за установяване на административно нарушение.

При така установеното от фактическа съдът прави следните **ПРАВНИ ИЗВОДИ** :

Предявеният от ищцата иск съдът е квалифицирал по чл. 432,ал.1 КЗ вр.с чл. 86, ал.1 ЗЗД.

Първоначално исковата претенция е била предявена във ВРС като частичен иск с цена 20,00 лв., изменен в пълен размер от общо 500,50 лв.Искът съдът намира за допустим, а по същество и за основателен и доказан,като излага следните мотиви :

Страните по делото не спорят нито за наличието на застрахователно правоотношение, нито за настъпването на застрахователно събитие, а и безспорните факти и обстоятелства са отделени като ненуждаещи се от доказване с доклада по делото, приет от страните без възражения.Спорният въпрос по делото е дали със заплатената от ответника застраховател сума от общо 201,55 лв. застрахователят е покрил напълно сумата необходима за отремонираното на увредения л.а. на ищцата . Ищцата е изменила искането си ответникът да ѝ изплати сумата от общо 500,50 лв. за пълно отремониране на л.а., като този размер ищцата е пояснила,че се получава, след като от сумата посочена от в.л.Ал.В. за възстановяване на л.а. 702,05 лв.е приспаднато полученото обезщетение от 201,55 лв.

Предявеният и изменен в пълен размер иск с цена от 500,50 лв.,съдът по същество на спора намира за основателен и доказан.

Съобразно разпоредбата на чл.432 от КЗ увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя. Съдът намира, че по делото е установено по безспорен начин обстоятелството за наличие на застрахователно правоотношениепо застрахователен договор № 30/120003339965 „ Гражданска отговорност,, при ответното дружество, със срок на действие 5.1.2020 – 4.12.2021 г. , която полица била действаща към датата на застрахователното събитие - ПТП от 27.12.2020 г.

Горният факт е установен на база писмените доказателства по делото описани по-горе вкл. и от САТЕ , а и не и спорен.С оглед всичко изложено по –горе се налага извода,че застрахователят - ответник е надлежно легитимиран да отговаря по предявения спрямо него иск. Обстоятелствата от фактическия състав на произшествието – механизъм, вреди и вина на водача Кр.Р. , както и причинна връзка съдът намира за безспорно установени по делото. Механизмът на ПТП- то на първо място е констатиран и установен от приложения на л.6-ти в заверено за вярност с оригинала

копие на двустранен констативен протокол за ПТП № 1013488. Касателно механизма на ПТП –то съдът напълно кредитира заключението на в.л.В. като обективно и компетентно дадено, изготвено на база данните по делото. Анализирайки в съвкупност и поотделно доказателствения материал съдът намира за доказан фактическия състав на нормата на чл. 432, ал.1 КЗ . Досежно вината на водача на л.а. *** –Кр.Р., съдът отчита факта , че самият ответник не оспорва същата, а и вината на водача е безспорно доказана дори и само от протокола за ПТП, както и АУАН приложен на л. 123.

Предвид изложеното, при разглеждане на спора, съдът следва да се произнесе относно **размера на обезщетението** .Размера на щетите по л.а. на ищцата, които следва да бъдат възстановени в. л. е определило като общо 702,05 лв.

Съдът , в настоящия му съдебен състав напълно кредитира заключението на вещото лице Ал.В. и като обективно и като компетентно дадено, като счита че именно посочената от вещото лице сума от 702,50 лв. е действителната необходима за пълно отремонтване на причинените имуществени щети по л.а. на ищцата. Тази стойност именно, а не стойност съобразена с методиката на застрахователя и Наредба № 24 , съдът приема че е реалната, действителна пазарна, на която е възможно пълното възстановяване на имуществените щети, а и в идентичен смисъл е и трайната съдебна практика на ВКС постановена в актове по чл.290 ГПК, задължителна за настоящата инстанция.

От така установения размер от 702,50 лв., след приспадане на безспорно платеното обезщетение се получава разликата представляваща цената на осъдителния окончателен иск 500,05 лв., която ответникът - застраховател дължи на ищцата за да може да бъде отремонтван лекия й автомобил напълно.

Приемайки иска за основателен и доказан съдът присъжда в полза на ищцата и законната лихва върху главницата от 500,50 лв., считано от датата на предявяване на исковата молба в съда и до окончателното изплащане на сумата съгласно нормата на чл. 86, ал.1 ЗЗД . Претенцията на ищцата касаеща акесорното искане не налага обсъждане на въпроса за дължимост на законната лихва от по-ранен момент , различен от датата на сезиране на съда-.

При така изложеното по-горе ВРС следва да определи и отговорността за разноски .

С оглед изхода на спора и нормите на чл. 81 и чл. 78 ,ал.1 ГПК съдът присъжда в полза на ищцата сторените от нея съдебно деловодни разноски за които са представени доказателства за реалното ѝм извършване.

Видно от списъка по чл. 80 ГПК представен от адв. А. в качество на процесуален представител на ищцата в о.с.з ./ л. 143 /разноските, които ищцата претендира пред първа инстанция възлизат на общо 760 лв.- сбора от 50 лв. първоначално платена д.т., 350 в. депозит за в.л. и 360 лв. адвокатски хонорар с вкл.ДДС . Тези разноски като доказани и по основание и размери съдът присъжда изцяло и в пълен размер в полза на ищеца и в тежест на ответника .Заявеното от ответника възражение с правно осн. чл. 78, ал.5 ГПК, съдът намира за изцяло неоснователно, т.к. дори и преди последните изменения в Наредба 1/2004 за минималните размери на адвокатките възнаграждения адвокатския хонорар при най – ниския материален интерес не може да е по-нисък от 300 лв. без ДДС или 360 лв. с ДДС.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответното дружество ЗАД „Д. Ж. И. З.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление : ***, представлявано от Изпълнителните директори Ж. К. и Б. И. , **ДА ЗАПЛАТИ на ищцата Н. К. К., ЕГН *****, с адрес : ***, СУМАТА от 500,50 лв. (петстотин лева и петдесет стотинки) - окончателен иск** (формирана като разлика между стойността на ремонта за нанесени имуществени вреди на л.а. „****“, с рег. № ***, причинени в резултат на реализирано на 27.12.2020 г. ПТП в гр.Варна, на паркинга на магазин „****“, в размер на 702,05 лв. и сумата от 201,55 лв. - платено извънсъдебно обезщетение от ответника), която сума представлява неизплатеното застрахователно обезщетение за нанесени имуществени вреди на л.а. „****“, с рег. № ***, причинени в резултат на реализирано на 27.12.2020 г. ПТП в гр.Варна, на паркинга на магазин „****“, което ПТП е реализирано по вина на водача на л.а. „****“, с рег. № ***, застрахован по Договор за гражданска отговорност № 30/120003339965, със срок на действие 05/12/2020 г. - 04/12/2021 г. при ответното дружество, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда - 13.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, на осн. чл. 432, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал.1 ЗЗД .

Съгласно чл. 127, ал.4 ГПК присъденото парично вземане може да бъде заплатено по банков път, по посочената от ищцата в исковата молба банкова сметка № *****, специална сметка с титуляр адвокат Й. К. А..

ОСЪЖДА ответното дружество ЗАД „Д. Ж. И. З.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление : ***, представлявано от Изпълнителните директори Ж. К. и Б. И. , **ДА ЗАПЛАТИ на ищцата Н. К. К., ЕГН *****, с адрес : ***, СУМАТА от общо 760,00 лв. (седемстотин и шестдесет лева)** - сторените от ищцата пред настоящата инстанция **съдебно-деловодни разноски, на основание чл. 78, ал.1 ГПК.**

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от Решението да се връчи на страните .

Съдия при Районен съд – Варна: _____